

Sygn. akt IV U 1561/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 3 listopada 2014 roku nr(...)

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 listopada 2014 roku na okres jednego roku.

Sygn. akt IV U 1561/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 listopada 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 03.11.2014 r. (...) odmówił W. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W szczególności organ rentowy wskazał, że ubezpieczony został orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 02.10.2014 r. uznany za zdolnego do pracy.

W. K. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania mu renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy podnosząc, że z powodu wypadku przy pracy jakiemu uległ w 2008 r. utracił zdolność do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na brak przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, podtrzymując tym samym argumenty zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. K. urodzony w dniu (...) r., ma wykształcenie zawodowe o specjalności ślusarz, mechanik, pracował jako cieśla budowlany. Odwołujący w okresie od 20.11.1993 r. do 31.08.2002 r. pobierał rentę inwalidzką trzeciej grupy, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 08.04.2008 r. odwołujący doznał wypadku przy

pracy. Od 08.10.2008 r. do 31.10.2010 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a w okresie od 01.11.2010 r. do 31.10.2014 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołujący w dniu 20.08.2014 r. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. ustalenia istnienia u W. K. niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) w zw. z art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii i neurologii.

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły sądowy neurolog stwierdził, że W. K. choruje na:

- przebyty uraz odcinka lędźwiowego kręgosłupa ze złamaniem trzonów kręgów L1,L3,L4 w kwietniu 2008 r. z zespołem bólowym odcinka lędźwiowego kręgosłupa,
- rwę kulszową obustronną,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa.

Odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo na okres 1 roku od ustania dotychczasowych świadczeń do 31.10.2015 r., niezdolność do pracy powstała w dniu 08.04.2008 r. i ma związek z wypadkiem przy pracy.

Odwołujący w wypadku przy pracy z 2008 r. doznał złamania prawej kości piętowej i złamania kręgów w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. Od czasu wypadku nie pracuje, pobierał świadczenia rentowe w związku z wypadkiem przy pracy. Aktualnie w badaniu przedmiotowym stwierdza się ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w obu kończynach dolnych z osłabieniem odruchów skokowych. u odwołującego nadal utrzymuje się ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, ponadto objawy rwy kulszowej obustronnej. Stwierdzone schorzenia są ograniczeniem sprawności odwołującego i stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej. Stan zdrowia odwołującego nie uległ poprawie i jest niezdolny do pracy w wyuczonych i wykonywanych zawodach.

(dowód: opinia sąдово-lekarska z dnia 08.09.2015 r. -k. 28-31 as).

Na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej oraz po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego biegły psychiatra stwierdził, że odwołujący choruje na: zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane, obecnie w remisji.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegły uznał, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy z uwagi na obecny stan psychiczny.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym od 10.02.2001 r. z rozpoznaniem uporczywe zaburzenia depresyjno-lękowe, a następnie uporczywe zaburzenia depresyjne. W czasie obecnego badania psychiatrycznego nie stwierdza się istotnych odchyień od stanu prawidłowego, w tym zaburzeń nastroju, zaburzeń funkcji poznawczych, zaburzeń psychotycznych. Także wg subiektywnej opinii odwołującego nastąpiła poprawa stanu psychicznego. Obecny stan psychiczny oraz funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania

odwołującego za niezdolnego do pracy z przyczyn psychiatrycznych od 01.11.2014 r. Poprzednio orzekana niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy dotyczyła patologii narządu ruchu.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 7-10 as/.

Sąd w całości podzielił stanowisko biegłych lekarzy sądowych neurologa i psychiatry. W szczególności Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa uznając przedłożoną opinię za miarodajną dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego i przyjął, iż rozpoznane u niego schorzenia narządu ruchu powodują, że jest on nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest ustalenie, czy zostały spełnione w chwili orzekania przez W. K. przesłanki do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt.6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Równocześnie w myśl art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące śmierć, które nastąpiło w związku z pracą.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniom przez biegłych lekarzy. W świetle opinii biegłego neurologa odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, okresowo na okres 1 roku od dnia 01.11.2014 r. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Odwołujący w wypadku przy pracy z 2008 r. doznał złamania prawej kości piętowej i złamania kręgów w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. Od tego czasu pobierał świadczenia rentowe w związku z wypadkiem przy pracy. Aktualnie u odwołującego w badaniu przedmiotowym stwierdza się ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w obu kończynach dolnych z osłabieniem odruchów skokowych. Nadal utrzymuje się u niego ograniczenie ruchomości odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, ponadto objawy rwy kulszowej obustronnej. Stwierdzone schorzenia są ograniczeniem sprawności odwołującego i stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej powodują, że odwołujący jest niezdolny do pracy w wyuczonych i wykonywanych zawodach.

Sąd wobec tych okoliczności na zasadzie art. 477¹⁴§ 2 k.p.c., orzekł, jak w sentencji wyroku przyznając odwołującemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres 1 roku od dnia 01.11.2014 r.